

Đạo luật bảo vệ người tiêu dùng Malaysia năm 1999

Malaysia Consumer Protection Act 1999

MALAYSIA CONSUMER PROTECTION ACT 1999

CONSUMER PROTECTION ACT 1999

1999 : 45

1. Citation

This Act may be cited as the Consumer Protection Act 1999.

2. Unfair business practices

For the purposes of this Part the following shall be deemed to be unfairbusiness practices

- a false, misleading or deceptive consumer representation
- an unconscionable consumer representation made in respect of a particular transaction and, in determining whether or not a consumer representation is unconscionable, there may be taken into account that the person making the representation or his employer or principal knows or ought to know
- an unconscionable act in respect of a particular transaction and, in determining whether or not an act is unconscionable

3. Unfair business practices prohibited

No person shall engage in an unfair business practice.

- A person who makes, under section 11, a consumer representation or performs any act shall be deemed to be engaging in an unfair business practice.

- Every person who engages in an unfair business practice is guilty of an offence and is liable on summary conviction to a fine of \$10,000 or imprisonment for 6 months.

- Where a person is found guilty of engaging in an unfair business practice the court may, in addition to imposing a penalty under subsection (3), make an order for the payment of compensation for the loss suffered by the consumer.

4. Order to cease unfair business practice

Where the Executive Officer believes on reasonable and probable grounds that any person is engaging or has engaged in an unfair business practice, the Executive Officer may order such person to cease the unfair business practice specified in the order.

Where the Executive Officer proposes to make an order, he shall serve notice of his proposal on each person to be named in the order together with written reasons therefor.

A notice shall inform each person to be named in the order that he is entitled to a hearing by the Minister if he mails or delivers within fifteen days after a notice is served on him notice in writing requiring a hearing to the Executive Officer and the Minister and he may so require such a hearing.

Where a person upon whom a notice is served does not require a hearing by the Minister, the Executive Officer may carry out the proposal stated in the notice.

Where a person requires a hearing by the Minister, the Minister shall appoint a time for and hold the hearing and may by order direct the Executive Officer to carry out his proposal or to refrain from carrying out his proposal and to take such action as the Minister considers the Executive Officer ought to take in accordance with this Act.

The Minister may attach such terms and conditions to his order as he considers appropriate to give effect to the purpose of this Act.

The Executive Officer and the person who has required the hearing and such other persons as the Minister may specify are parties to proceedings before the Minister.

5. Order for immediate compliance

Notwithstanding section 14, the Executive Officer may make an order to take effect immediately where, in his opinion, to do so is necessary for the protection of the public and, the order takes effect immediately.

Where the Executive Officer makes an order, he shall serve each person named in the order with a copy of the order together with written reasons therefor and a notice containing the information required to be in a notice.

Where a person named in the order requires a hearing by the Minister in accordance with the notice, the Minister shall appoint a time for and hold the hearing and may confirm or set aside the order or exercise such other powers as may be exercised in a proceeding under section 14.

Where a hearing by the Minister is required, the order expires fifteen days after the giving of the notice requiring the hearing but, where the hearing is commenced before the expiration of the order, the Minister may extend the time of expiration until the hearing is concluded.

6. General consumer safety requirement

For the purposes of this Part consumer goods fail to comply with the general safety requirement if they are not reasonably safe having regard to all the circumstances including the manner in which, and purposes for which the goods are marketed, the use of any trade mark in relation to the goods and any

instructions or warnings which are given with respect to the keeping, use or consumption of the goods; and any standards of safety published by the manufacturer or other authority in the place of origin either for goods of a description that applies to the goods in question or for matters relating to goods of that description.

7. Offence

A person is guilty of an offence if he supplies any consumer goods which fail to comply with the general safety requirement, the safety standards applicable in the place of origin of the goods, or any prescribed standard; offers or agrees to supply any such goods; or exposes or possesses such goods for supply, and is liable on summary conviction to a fine of \$10,000 or imprisonment for 6 months.

8. Safety regulations

The Minister may make regulations (“safety regulations”) containing such provision as he considers appropriate for the purpose of securing that consumer goods are safe and that appropriate information is, and inappropriate information is not, provided in relation to consumer goods

9. Orders and notices to prohibit supply of goods or give warning of danger from goods

- The Minister may make orders (“prohibition orders”) prohibiting persons from supplying, or from offering to supply, agreeing to supply, exposing for supply or possessing for supply any consumer goods which the Minister considers are not safe and which are described in the orders; and any consumer goods which are designed to be used as component parts of other consumer goods and which would if so used cause the other consumer goods to be consumer goods.

He may serve on any person a notice (“prohibition notice”) prohibiting the person, except with the consent of the Minister and in accordance with the conditions, if any, on which the consent is given from supplying, or from offering to supply, agreeing to supply, exposing for supply or possessing for supply, any consumer goods which the Minister considers are not safe and which are described in the notice;

He may serve on any person a notice (“notice to warn”) requiring the person to publish, in a form and manner and on occasions specified in the notice and at his own expense, a warning about any consumer goods so specified which the Minister considers are not safe and which the person supplies or has supplied.

10. Suspension notices

Where the Minister has reasonable grounds for suspecting that any safety provision has been contravened in relation to any consumer goods, he may serve a notice (“a suspension notice”) prohibiting the person on whom it is served, for such period ending not more than 6 months after the date of the notice as is specified therein, from supplying the goods, offering to supply them, agreeing to supply them or exposing them for supply without the consent of the Minister.

11. Inspectors

The Minister may designate the Executive Officer and other persons to be inspectors for the purpose of enforcement of this Act and the regulations and shall furnish every such person with a certificate of his designation signed by the Minister and the person so designated.

Any inspector may, for the purposes of enforcement of this Act or the regulations, make test purchases of goods or otherwise ascertain whether the safety

provisions or any other provisions of this Act or the regulations or of an order under this Act are being complied with.

An inspector who has reasonable cause to believe that an offence under this Act or the regulations has been committed, may at all reasonable times and on production, if required, of his credentials enter any premises other than premises or parts of premises used exclusively as a dwelling house.

12. Notice of test

Where goods seized or purchased by an inspector in pursuance of this Part are submitted to a test, the inspector shall—

- if the goods were seized, inform the person from whom they were seized of the result of the test;

- if the goods were purchased and the test leads to proceedings for an offence under this Act, inform the person from whom the goods were purchased of the result of the test;

and where as a result of the test proceedings for an offence are instituted against a person, the inspector shall allow the person to have the goods tested independently if it is reasonably practicable to do so.

The Minister may by order provide for the testing of goods seized or purchased by an inspector in pursuance of this Act and in particular may in those orders provide that the test be carried out at the Ministry's expense in a manner, by a person, and at a laboratory or testing facility specified in the order.

12. Offences by corporations

Where an offence under this Act which is committed by a body corporate is proved to have been committed with the consent or connivance of, or to be attributable to

any neglect on the part of, any director, manager, secretary or other similar officer of the body corporate, he, as well as the body corporate, shall be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

13. Commencement

This Act or any provision thereof comes into operation on such day as the Minister may appoint by notice published in the Gazette.

Đạo luật bảo vệ người tiêu dùng Malaysia năm 1999

ĐẠO LUẬT BẢO VỆ NGƯỜI TIÊU DÙNG 1999

1999: 45

1. Viện dẫn

Đạo luật này có thể được viện dẫn là Đạo luật bảo vệ người tiêu dùng năm 1999.

2. Hành vi kinh doanh không lành mạnh

Đối với các mục đích của Phần này, những điều sau đây sẽ được coi là hành vi kinh doanh không lành mạnh

- trình bày sai lệch, gây hiểu lầm hoặc lừa dối người tiêu dùng
- đại diện cho người tiêu dùng vô lương tâm được thực hiện đối với một giao dịch cụ thể và, khi xác định xem đại diện cho người tiêu dùng có vô lương tâm hay không, có thể tính đến việc người đại diện hoặc chủ nhân hoặc người chính của họ biết hoặc phải biết
- một hành động vô lương tâm đối với một giao dịch cụ thể và để xác định xem một hành động có vô lương tâm hay không

3. Các hành vi kinh doanh không lành mạnh bị cấm

Không ai được tham gia vào một hoạt động kinh doanh không lành mạnh.

- Một người thực hiện, theo mục 11, đại diện cho người tiêu dùng hoặc thực hiện bất kỳ hành vi nào sẽ bị coi là tham gia vào hoạt động kinh doanh không lành mạnh.

- Mọi người tham gia vào hoạt động kinh doanh không lành mạnh đều phạm tội và có thể bị kết án tổng hợp với mức phạt 10.000 đô la hoặc bị phạt tù 6 tháng.

- Trong trường hợp một người bị kết tội tham gia vào hoạt động kinh doanh không lành mạnh, ngoài việc áp dụng hình phạt theo khoản (3), tòa án có thể ra lệnh yêu cầu bồi thường thiệt hại mà người tiêu dùng phải chịu.

4. Yêu cầu chấm dứt hành vi kinh doanh không lành mạnh

Trong trường hợp Cán bộ điều hành, dựa trên các lý do hợp lý và có thể xảy ra, tin rằng rằng bất kỳ người nào đang tham gia hoặc đã thực hiện hành vi kinh doanh không lành mạnh, thì Cán bộ điều hành có thể ra lệnh cho người đó ngừng hoạt động kinh doanh không lành mạnh được nêu trong lệnh.

Khi Cán bộ điều hành đề xuất thực hiện yêu cầu, người đó sẽ gửi thông báo về đề xuất của mình cho từng người được nêu tên trong yêu cầu cùng với lý do bằng văn bản.

Một thông báo sẽ cho người có tên trong lệnh biết rằng họ có quyền được điều trần trước Bộ trưởng nếu họ gửi thư điện tử hoặc gửi thư giấy trong vòng mười lăm ngày sau khi một thông báo được gửi cho anh ta thông báo bằng văn bản yêu cầu điều trần trước Cán bộ điều hành và Bộ trưởng. và người này có thể yêu cầu tổ chức một phiên điều trần như vậy.

Trường hợp người được thông báo không yêu cầu Bộ trưởng điều trần, Cán bộ điều hành có thể thực hiện đề xuất nêu trong thông báo.

Trong trường hợp một người yêu cầu Bộ trưởng điều trần, Bộ trưởng sẽ chỉ định thời gian và tổ chức phiên điều trần và có thể ra lệnh chỉ đạo Cán bộ điều hành thực hiện đề xuất của mình hoặc từ chối thực hiện đề xuất của mình và thực hiện hành động đó như Bộ trưởng. cho rằng Cán bộ điều hành phải thực hiện theo Đạo luật này.

Bộ trưởng có thể đính kèm các điều khoản và điều kiện đó vào lệnh của mình khi Bộ trưởng cho là phù hợp để có hiệu lực để phục vụ mục đích của Đạo luật này.

Cán bộ điều hành và người yêu cầu phiên điều trần và những người khác mà Bộ trưởng có thể chỉ định là các bên tham gia tố tụng trước Bộ trưởng.

5. Yêu cầu tuân thủ ngay lập tức

Bất kể quy định tại mục 14, Cán bộ điều hành có thể ra lệnh có hiệu lực ngay lập tức nếu theo ý kiến của mình, việc làm đó là cần thiết để bảo vệ công chúng và lệnh có hiệu lực ngay lập tức.

Khi Cán bộ điều hành thực hiện một yêu cầu, anh ta sẽ gửi cho mỗi người có tên trong yêu cầu một bản sao của yêu cầu cùng với các lý do bằng văn bản và một thông báo có chứa thông tin cần thiết phải có trong một thông báo.

Trường hợp một người có tên trong lệnh yêu cầu Bộ trưởng điều trần theo thông báo, Bộ trưởng sẽ chỉ định thời gian và tổ chức phiên điều trần và có thể xác nhận hoặc gác lại lệnh hoặc thực hiện các quyền hạn khác có thể được thực hiện trong một thủ tục tố tụng. theo phần 14.

Trong trường hợp Bộ trưởng yêu cầu điều trần, lệnh sẽ hết hiệu lực sau mười lăm ngày kể từ ngày đưa ra thông báo yêu cầu điều trần nhưng, nếu phiên điều trần được bắt đầu trước khi lệnh hết hạn, Bộ trưởng có thể kéo dài thời gian hết hạn cho đến khi kết thúc phiên điều trần. .

6. Yêu cầu chung về an toàn của người tiêu dùng

Đối với các mục đích của Phần này, hàng tiêu dùng không tuân thủ yêu cầu an toàn chung nếu chúng không an toàn một cách hợp lý trong tất cả các trường hợp bao gồm cách thức và mục đích mà hàng hóa được tiếp thị, việc sử dụng bất kỳ nhãn hiệu thương mại nào trong liên quan đến hàng hóa và bất kỳ hướng dẫn

hoặc cảnh báo nào được đưa ra liên quan đến việc lưu giữ, sử dụng hoặc tiêu thụ hàng hóa; và bất kỳ tiêu chuẩn an toàn nào do nhà sản xuất hoặc cơ quan có thẩm quyền khác tại nơi xuất xứ công bố đối với hàng hóa có mô tả áp dụng cho hàng hóa được đề cập hoặc cho các vấn đề liên quan đến hàng hóa thuộc mô tả đó.

7. Vi phạm

Một người sẽ vi phạm nếu anh ta cung cấp bất kỳ hàng hóa tiêu dùng nào không tuân thủ các yêu cầu an toàn chung, các tiêu chuẩn an toàn áp dụng tại nơi xuất xứ của hàng hóa hoặc bất kỳ tiêu chuẩn quy định nào; đề nghị hoặc đồng ý cung cấp bất kỳ hàng hóa nào như vậy; hoặc để lộ hoặc sở hữu những hàng hóa đó để cung cấp, và có thể bị kết án tổng hợp với khoản tiền phạt 10.000 đô la hoặc bị phạt tù 6 tháng.

8. Quy định về an toàn

Bộ trưởng có thể đưa ra các quy định (“các quy định về an toàn”) có chứa các điều khoản mà ông cho là phù hợp với mục đích đảm bảo rằng hàng hóa tiêu dùng là an toàn và thông tin phù hợp có được cung cấp liên quan đến hàng hóa tiêu dùng còn thông tin không phù hợp thì không.

9. Lệnh và thông báo cấm cung cấp hàng hóa hoặc cảnh báo nguy hiểm đối với hàng hóa

- Bộ trưởng có thể ra lệnh (“lệnh cấm”) cấm người cung cấp, hoặc không được cung cấp, đồng ý cung cấp, lộ để cung cấp hoặc sở hữu để cung cấp bất kỳ hàng hóa tiêu dùng nào mà Bộ trưởng cho là không an toàn và được mô tả trong yêu cầu; và bất kỳ hàng tiêu dùng nào được thiết kế để sử dụng như các bộ phận cấu thành của hàng tiêu dùng khác và nếu được sử dụng như vậy sẽ làm cho hàng tiêu dùng khác trở thành hàng tiêu dùng.

Bộ trưởng có thể gửi cho bất kỳ người nào một thông báo (“thông báo cấm”) cấm người đó, trừ khi có sự đồng ý của Bộ trưởng và phù hợp với các điều kiện, nếu có, mà sự đồng ý được đưa ra từ việc cung cấp, hoặc từ việc đề nghị cung cấp, đồng ý cung cấp, tiết lộ để cung cấp hoặc sở hữu để cung cấp, bất kỳ hàng hóa tiêu dùng nào mà Bộ trưởng cho là không an toàn và được mô tả trong thông báo;

Bộ trưởng có thể gửi cho bất kỳ người nào một thông báo (“thông báo cảnh báo”) yêu cầu người đó công bố, theo hình thức và cách thức và vào những dịp được nêu rõ trong thông báo và bằng chi phí của mình, một cảnh báo về bất kỳ hàng hóa tiêu dùng nào mà Bộ trưởng quy định. được coi là không an toàn và người đó đang hoặc đã cung cấp.

10. Thông báo đình chỉ

Trong trường hợp Bộ trưởng có cơ sở hợp lý để nghi ngờ rằng bất kỳ điều khoản an toàn nào đã vi phạm liên quan đến bất kỳ hàng hóa tiêu dùng nào, ông có thể gửi thông báo (“thông báo đình chỉ”) cấm người mà thông báo được gửi tới, trong thời gian kết thúc không quá 6 tháng kể từ ngày thông báo theo quy định trong đó, kể từ khi cung cấp hàng hóa, đề nghị cung cấp sau đó, đồng ý cung cấp hoặc để lộ ra ngoài cung cấp mà không được sự đồng ý của Bộ trưởng.

11. Thanh tra

Bộ trưởng có thể chỉ định Cán bộ điều hành và những người khác làm thanh tra để phục vụ mục đích thực thi Đạo luật này và các quy định và sẽ cung cấp cho mọi người như vậy giấy chứng nhận về sự chỉ định của mình do Bộ trưởng và người được chỉ định đó ký.

Bất kỳ thanh tra viên thanh tra viên nào cũng có thể, vì mục đích thực thi Đạo luật này hoặc các quy định, mua hàng để thử nghiệm hoặc xác định xem các

điều khoản an toàn hoặc bất kỳ điều khoản nào khác của Đạo luật này hoặc các quy định hoặc lệnh theo Đạo luật này có được tuân thủ hay không.

Một thanh tra viên có lý do hợp lý để tin rằng một hành vi vi phạm theo Đạo luật này hoặc các quy định đã được thực hiện, có thể, vào mọi thời điểm hợp lý và trong quá trình sản xuất, nếu được yêu cầu, sử dụng ủy nhiệm thư để đi vào bất kỳ cơ sở nào ngoài cơ sở hoặc các bộ phận của cơ sở được sử dụng riêng như một nhà ở.

12. Thông báo thử nghiệm

Khi hàng hóa bị thanh tra viên thu giữ hoặc mua theo Phần này được nộp để kiểm tra, thì thanh tra viên phải—

- nếu hàng hóa bị thu giữ, thông báo cho người bị thu giữ về kết quả thử nghiệm;

- nếu hàng hóa đã được mua và việc kiểm tra dẫn đến thủ tục vi phạm theo Đạo luật này, thông báo cho người đã mua hàng hóa về kết quả của cuộc kiểm tra; và khi kết quả của thủ tục kiểm tra đối với một hành vi phạm tội được tiến hành đối với một người, thanh tra viên sẽ cho phép người đó được kiểm tra hàng hóa một cách độc lập nếu có thể thực hiện điều đó một cách hợp lý.

Theo lệnh của Bộ trưởng, Bộ trưởng có thể quy định việc thử nghiệm hàng hóa do thanh tra viên thu giữ hoặc mua theo quy định của Đạo luật này và đặc biệt trong các lệnh đó, Bộ trưởng có thể quy định rằng việc thử nghiệm được thực hiện với chi phí của Bộ theo cách thức, bởi một người và tại một phòng thí nghiệm hoặc cơ sở thử nghiệm được chỉ định trong yêu cầu.

12. Vi phạm của doanh nghiệp

Khi một hành vi vi phạm theo Đạo luật này được thực hiện bởi một công ty cơ quan được chứng minh là đã được thực hiện với sự đồng ý hoặc liên quan của tập thể công ty, anh ta, cũng như công ty cơ quan, sẽ phải chịu tội đó và sẽ phải chịu trách nhiệm pháp lý và trừng phạt tương ứng.

13. Ngày áp dụng

Đạo luật này hoặc bất kỳ điều khoản nào trong đó có hiệu lực vào ngày mà Bộ trưởng có thể chỉ định bằng thông báo đăng trên Công báo.